

עטל דרכיך דענה

בעזהש"ת

דרכי צדק

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

דרכי אמונה

דא"ח מכ"ק אדמו"ר שליט"א

פרשת

כי תבוא

תשס"ז

גיליון דרכי צדק

נר"ל ע"י מערכת

מכון דרכי צדק

להוצאת דא"ח

מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
מפורסב

בעיה"ק ירושלים תובב"א

כל הזכויות שמורות

ואין להעתיקו בשום אופן

להערות והארות

054-8458846

A026508288@GMAIL.COM

קול מערכת "דרכי צדק"

02-5401454

לע"נ ר' משה בן דן מאלר ז"ל

גיליון זה הונצח

לעילוי נשמת

הרב שלמה בן הרב

גדליה ז"ל

גלב"ע מוצאי יו"כ תשפ"ו

נתנדב ע"י בני המשפחה

לעדכון שמחות למדור

שהשמחה במעונם

וכן לתרומות והנצחות

לבעלי שמחה ויא"צ

וכד'

ניתן לפנות למספר

0548458846

לעילוי נשמת

שר בית הזוהר הגאון הצדיק

חכם משה שלום מעודה

זכר צדיק וקדוש לברכה

שנסתלק לבית עולמו לאחר

יסורים קשים ומרים שקבלם

באהבה רבה ובשמחה

ביום שב"ק

לסדר "זיקרבו ימי ישראל למות"

פר' ויגש ד' טבת תשפ"ה

תוכן הענינים

דא"ח כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א.....ה'

פניני דרכי צדק.....ז'

מדור עצותיך אמונה.....ט'

מדור מאורות צדק.....י'

מדור סגולות צדק.....י'

מדור משלי דרכי צדק.....י"א

מדור השו"ת.....י"א

מדור יומא דהילולא.....י"ב

דרכי אמונה-דא"ח כ"ק אדמו"ר שליט"א.....ט"ו

דבר המערכת

בספה"ק עיריין קדישין פר' כי תבוא עה"פ והי' כי תבא אל הארץ וכו' ולקחת מראשית כל פרי האדמה. פרש"י מראשית ולא כל ראשית. הנה כתי' חצבה עמודי' שבעה פי' זה הוי"ו מדות כמש"א דהע"ה ש' לך ה' הגדולה והגבורה לזה זי"ן ימי הבנין כי כל ו' מדות צריכין להעלותם למקורם היינו מדת האהבה שלא יאהב רק להשי"ת וכן מדה"ג שהיא היראה שאם יבוא לאדם ח"ו יראה חיצוניות צריך לדחות זה היראה מפני יראת ה' כי הוא השליט בכל העולמות ולית אתר פנוי מני' וכן מדת הת"ת שהיא התפארות לאדם או גדלות יחשוב שהגבהות אינו שייך רק להקב"ה וכן מדת הנצחון ושאר מדות וכן ענין הביכורים שהם מו' מינים שהם מו' ימי הבנין לזה נאמר אשר תביא מארצך להביא כל הדברים גשמיים מו' מדות לפני ה' אלקיך וזהו ראשית בכורי אדמתך וכו' הנה כתי' בראשית ברא אלקים ותרנמו בחכמתא ברא כי ראשית נק' חכמה בדכתי' ראשית תכמה יראת ה' וכאם לאו נק' חכמתו מרובה ממעשיו ויראה היא השער לחכמה בדכתי' זה השער לה' צדיקים וכו' וזה וזאת מתחברין כחדא כדאיתא בזה"ק בואת יבוא אחרן אל הקודש היא מדת יראה. ע"כ אומר אני שאם אין להאדם אמונה וי"ש אף שהוא לומד ומתפלל וחושב בדעתו שעושה רצון הבור' אינו רק ההיפך ואמר בזה"ל: סע איז איין אפ גיפירטי ואך. ולזה פרש"י מראשית ולא כל ראשית כי ראשית נק' חכמה כנ"ל רק צריך להקדים היראה כנ"ל ולא יהי' ח"ו חכמתו מרובה ממעשיו. וזה ג"כ ענין התשובה תשוב ה' שצריך לחשוב כל הז' מדות להבוב"ה וזהו ענין מה שאמרו מקום שבע"ת עומדים אין צ"ג יכולים לעמוד ולבאורה היא פלא אשר צדיק שלא מעם מעם חטא יהי' במדרג' נמוכה מבע"ת שעשה עבירות מקודם. רק הענין היא כי יש המתקת הדינים וביטול דינים כי ביטול דינים נק' מה שהחוטא משליך הרע שלו ומבטל אותו ומתחיל להיטיב דרכי' וזהו נק' ביטול דינים שלו וזהו נק' צדיק גמור דאיתא בגמ' המקדש את האשה ע"מ שהוא צ"ג ונמצא רשע גמור מקודשת שמא הרחר תשובה בלבו וממילא מובן מי שהוא עושה תשובה ועוזב דרכיו החמאים והרעים זהו נק' צ"ג אך המתקת דינים נק' בע"ת היינו תשוב ה' כי המתקת דינים שמעלה הכל להבוב"ה כי בכ"ד מעורב מו"ר והאדם העושה להעלות כל הנצוצות לה' ממילא יפול הרע וזה המתקת רק זה צריך להעלות בדברים המותרים כמאמרז"ל קדש עצמך במותר לך הגם שיש בדברים האסורים ג"כ חיות הבוב"ה כדכתיב ואתה מחי' את כולם אך הבוב"ה הבין ויודע שבדברים האסורים הרע גובר מאוד וא"א להעלות הטוב הנמצא שמה ויכול ח"ו להשאיר שם ולכן אסר הדברים האלו ולזה אומר אני היום קודם ר"ה צריך לעשות תשובה היינו תשוב ה' כנ"ל בכ"ד שעושה במאכל ובמשתה ובשאר דברים שלא יהי' רק בשביל הבוב"ה וזהו בכל דרכיך דעהו אך זהו בצדיקים הקודמים אך עכשיו לא די שבדברים הגשמיים אינם מכוונים לעשות רצון הבוב"ה אלא אף בתות"פ ג"כ אין כוונתם להבוב"ה.

ואת נזומתי בעניי כי אמרתך זייתני

דא"ח מכ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

דא"ח בסעודתא דחקל תפוחין קדישין פרשת כי תבוא

ליל שבת כ"א אלול תשע"ז

ית' ולא חלילה וחם לקחת קצת כוחי ועוצם ידי. ובפרי הארץ מבאר שדרך זו שהאדם עושה דבר לכבודו יתברך אז מתגלה בו גילוי אלוקות.

ובן מבואר בתפארת שלמה שהאדם הוא צינור השפעות ובכן באם מגלה האדם כבוד ה' במעשיו אזי הוא משפיע לכולם השפעות טובות ומביא ע"י כך השפעות טובות לא רק לו אלא לכולם. דהנה לתורה הקדושה יש שישים ריבוא אותיות - והם מכוונים לשישים ריבוא נשמות ישראל (ראה בזוה"ק חדש דף כ"ד ע"ב). והנה התורה הקדושה כולה חד וכן נשמות ישראל כולה חד וע"כ אורייתא קוב"ה וישראל חד הוא. וכמו כן רואים בתרי"ג מצוות שבכל מצווה שעושים אז אחר הלשם יחוד מבקשים ותרי"ג מצוות התלויות בה וגו' שרואים מזה שבכל מצווה תלויה כל התרי"ג מצוות וכן בכל יהודי תלויה בו כל עם ישראל וכל התורה ומבקשים שע"י שעשה מצוה זה כן היא בכל התרי"ג מצוות התלויות בה שמקיימים עכשיו והנה בתפילת אהבה רבה מבקשים הכל

עה"פ (דברים כ"ו, ז') היום הזה ה' אלוך מצוך לעשות את החוקים ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך. וצריך ביאור היום הזה למה כתוב היום הזה והלא מעמד הר סיני היה לפני הרבה שנים ומה פירוש.

והנה ברש"י ז"ל ביאר היום הזה בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים כאילו בו ביום נצטוו עליהם.

ועוד צ"ב שהרי כתוב היום ומה אומר רש"י ז"ל כאילו בו ביום נצטוו עליהם עם דארף האב"ן א קלאר קייט דאס גאנצע פסוק מיט דעם רש"י פשט. והנה בגמ' (יומא דף ל"ח ע"א) אמר ר' יהושע בן לוי כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו אז לכבודו ברא כדכתיב לכבודי בראתיו וכן כל פעל ה' למעניהו (משלי ט"ז) וכן המתני' האחרונה במס' אבות כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנא' כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. והנה כל מה שאדם עושה צריך להיות כל כולו לכבודו

בלשון רבים "כן תחננו ותלמדנו" ותן בליבנו ... והאר עינינו בתורתך ודבק ליבנו במצוותיך וכל זה בגלל שמבקשים ויחד לבנינו לאהבה וליראה את שמך וגו'. וכל זה כי זה לכללות כל כלל ישראל שמבקשים לכל ישראל וכולל עצמו עם הכלל.

ואיתא מהאריז"ל שלמה בוודי אומרים הכל בלשון רבים גזלנו יעצנו רע וכו' זהו בגלל שמאן זהו יאמר מה לי ולגזלנו וכדו' וע"כ מבקשים על כל הכלל יחד [וגם כשאחד חטא אז צריכין כל כלל ישראל להתפלל עליו דהרי כולו חד] וע"כ מבקשים בלשון רבים ומתוודים בלשון רבים (וע"ע בדא"ח ליל שב"ק פר' ניצבים).

וא"כ יוצא מדברינו שהכל זהו אמונה ופשטות האמונה להיות עסוק רק עם

הרבש"ע ולא עם עצמו או עם אחרים ולא לחשוב ולעסוק במחשבות מה יאמרו עלי ומה יחשבו עלי ומה ידברו עלי ומה אחשוב אני על עצמי וכדו'.

כל זה זהו היפך מאמונה זהו כוחי ועוצם ידי ולאמונה בעינין שיהא התבטלות שלימה אליו יתברך שמו.

וא"כ שהכל השי"ת והוא לבדו עשה ועושה ויעשה כל המעשים והוא היה הוה ויהיה "וזהו היום" שהקב"ה חי וקיים ומצוה עלינו בכל יום כמחדש.

והרה"ק הבארדיטשוב'ער רב זיע"א מבאר בקדושת לוי שמי שזוכה יכול לשמוע בכל יום כמחדש את מעמד הר סיני ויש שזוכים לכך, וזהו שבכל יום יהיו בעיניך כחדשים כאילו היום ניתנו.

דא"ח בסעודתא דעתיקא קדישא פרשת כי תבוא

צפרא דשבתא כ"א אלול תשע"ז

אתמול ליל שב"ק הארכנו בענין של ביטול אלא יתב"ש וצריך להתפלל על כל דבר ולהתעקש, והנה מובא באמרי פנחס (ראש השנה, תפ"ה) אז סאי' דא שוטים וואס ריידן זיך איין (שיש שוטים שמטעים עצמם ב-) צווחין ככלבין הב. דהנה איתא בתיקוני הזוהר (כ"ב, א') כולו צוחין

בצלותין ביומא דכיפורי ככלבים הב הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבנו לחיים, ואינן עזי נפש ככלבים דאינן אומין דעלמא דצוחי לגבי ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא, דיחזור שכינת'ה לקודשא בריך הוא, דאיתי מרחקא מיניה, למהדר לגביה. וכן איתא בתיקו"ז (ע"ח)

בריש כל שתא ושתא אינון צווחין הב לן חיי
 הב לן מזונא וכו' ככלבים דמצוחין דאינון
 מצוחין אלא לגרמייהו, ולכאורה יתחחמץ
 לבב אנוש בראותו הדברים האלה. וע"כ יש
 אנשים שאינם מתפללים בראש השנה ויו"כ
 על הפרנסה, ראש האבין זיא ניט או בזו
 הלשון פאר מאגין זיאניט און דאס בעטין זייע
 ניט והוי הם קרחים מכאן ומכאן.
 למה אעפ"כ אנו מבקשין בכל השנה בני חיי
 ומזוני, אבל לפי דברים אלה שכתבנו

שיהא כונת האדם שיתן לנו כדי שיהיה
 להקב"ה תענוג מזה כי השי"ת חפץ בזה וזה
 כונת הזוה"ק הנ"ל צווחין הב לן חיי כלומר
 למענינו תן חיים וכן מזונא וזהו ככלבים אינון
 מצווחין לגרמייהו ואינון רשעים, אלא כונתינו
 הוא, שיהיה להקב"ה תענוג מזה.
 והבעש"ט הקדוש זיע"א אמר דאף שכתוב
 בתיקו"ז הנ"ל מ"מ בזמן הזה
 מותר להתפלל על הפרנסה כיון שהוא צורך
 גבוה, וזהו לכל הדברים הגשמיים.

פניני דרכי צדק

על פרשתן

במקום שבעלי תשובה עומדים

במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד שם, שבבעלי תשובה יש
 לרבנו של עולם נחת רוח, דער עתה הלך בדרכים שגועים נארישע וועגן, ועתה נתעורר
 לעבודת ה' ולכן כתוב גדולה תשובה שזדונות נעשים לו כזכיות שלהריבנו של עולם יש תענוג
 גדול אזי עושה מזדונות זכיות והריבנו של עולם מביט ורואה שרק בי ישראל עובדים אותו
 ואומות העולם אין עובדים אותו, והריבנו של עולם מתפאר בבני ישראל וזהו ישראל בחר לו
 י-ה, וכל האומות הם כסילים ושוטים.

ה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה וגו' על כל הגוים, ולמה ברה ה' את כל הגוים, ועל זה
 אמר לשם ולתפארת ולתהילה שיוכל להתפאר בהם, התפארות זה הוא לבוש, הקב"ה מתלבש
 בתפארת שהוא בלבוש כמו שכתוב ועשו להם בגדי קודש וכתוב שם לשם ולתפארת, וזה הוא
 יכבוש עונותינו מלשון שהקב"ה מתפאר בעונותיהם של בני ישראל שאומר ראו כזה חוטא עובד
 אותי זה הוא יכבוש עונותינו שהשי"ת מתלבש בתפארת, והוא ענין מעביר ראשון ראשון שהריבנו

של עולם מעביר ראשון ראשון, פירוש התפארות, שהשי"ת מתפאר בעונות, שאדם כזה שהוא מלא עונות עובד אותו, שאדם זה הוא עוונות ועוונות והרבש"ע מתלבש בזה וזהו מעביר ראשון ראשון, ונותן להבין הרה"ק מבארדיטשוב זיע"א שהריבנו של עולם מתפאר שראו אדם מזיד בעוונות משבח אותי ומודה לי (און דאנקט מיר) ובכל המצבים צריך האדם להודות להריבנו של עולם וזהו הנחת רוח להריבנו של עולם.

(נדל"ח רעוא דרעוין פ' כי תצא כ' אלול תשפ"צנע"כ)

*

קרבים ובאים ימי הסליחות

ב'מור' מובא שכאשר יהודי שב בתשובה ביום הראשון לסליחות, נמחל לו על שליש מעוונותיו. דהיינו שליש נמחק כבר בסליחות הראשון, אכן זה רק כשהוא שב בתשובה באמת. והתשובה צריך שתהא מפנימיות לבו של יהודי, ולא עניין חיצוני כמי שאומר תחינה, שאמירה כזו אינה מביאתו לכלום. אלא צריך שתהא התשובה עניין אמיתי ועי"ז נמחל לו שליש.

כתיב (ישעיה נט, ב) "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלוהיכם, וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע". היינו, העוונות עושים מסך המבדיל בין החוטא לבין קונו. על כן צריך שהתשובה תהא באמת, שמתוך ששב בתשובה באמת סר המסך המבדיל. והנה כעת קרבים ובאים ימי הסליחות, הימים הקדושים, והכל יודעים את כל אשר אירע בשנה החולפת, כמה צרות ואסונות, ה"י, על כן מהראוי להמתיק, לעורר המתקה, וההמתקה היא רק כשהאדם שב בתשובה באמת.

בזוה"ק איתא כי מה שנמתק בתקיעות איננו אלא על ידי תשובה, אך בלא תשובה אין התקיעות פועלות מאומה. וכבר ביארנו מש"כ ה'שפת אמת' שהמצוות צריכות שמירה תמיד, שהספ"א לא יחטפו ממנו את המצוות ואת התורה שלו, וכל מה שיהודי זוכה בקדושה רוצים הספ"א לחטוף ולגזול הימנו, והשמירה היא רק על ידי קבלת עול מלכות שמים. על כן צריך להיות תמיד בקבלת עול מלכות שמים, שלא ליפול ושלא לפגום, ח"ו. שאז בשעה שהאדם נמצא בקבלת עול מלכות שמים אינם יכולים לחטוף ממנו, ואל"כ הרי הם מנסים לחטוף ולגזול מהאדם כל פירור של רוחניות ושל קדושה, על כן קבלת עול מלכות שמים היא עניין גדול עד מאד.

עוד איתא בזוה"ק שכאשר האדם מקיים מצווה או עושה דבר טוב כלשהו, יאמר 'לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה'. וכן מובא בשלה"ק [שער האותיות], שבשעה שהאדם אומר לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה הריהו כמי שנותן מתנה למלך. וכאשר שומעים החיצונים שמגיע לכאן אדם הבא ליתן מתנה למלך, מיד נופל עליהם פחד רב וגדול והריהם בורחים, לפי

שמתיראים הם להתקרב אצלו. זה הפי' שאנו אומרים 'לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה'. כאשר מוסרים את הכל לקב"ה, אין החיצונים יכולים לשלוט או להתעסק עימו, לפי שהם פוחדים ומתייראים ממנו, שיודעים הם מה גדול עונשו של מי שיעכב את המביא מתנה למלך. זהו 'מלאכים ייחפזון', אשר לכאו' יש להבין מהו 'מלאכים ייחפזון', מה יש להם להתיירא, והרי מלאכים הם בשלימות, שאין הם בעלי יצר הרע כבני האדם, אלא, מתייראים הם כשהם שומעים מיהודי דבר כזה, 'לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה', שהוא מוסר דורון למלך, הריהם יראים מפניו ונוהרים שלא לעכב אותו.

(נדה"ט רע"א דרע"ן פר' כי תבוא תשע"ז)

מדור עצותיך אמונה

איתא בזוה"ק שהמצוות הן עצות, כלו' תרי"ג המצוות הן תרי"ג עיטין [עצות] כיצד להמשיך קדושתו יתברך, והן עצות לאדם להתקרב אל הקב"ה ולהיטיב את מדותיו. (ליל ששי פר' אחרי וקדושים תשע"ח וכן נדה"ט רע"א דרע"ן פר' בשלח שבת שירה ט"ו בשבט תשס"ז)

טהרת המחשבה

לשאלת השואל מה פי' והיית משוגע ממראה עיניך. ענה כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, זהו שנעשים משוגע פשוטו כמשמעו מלהסתכל על כל אחד ולראות איך ההוא לובש ומתנהג ומנסה למצוא חן בעיני כל. ובזה ישא עצה לטהרת המחשבה דהיינו שיעצים עיניו ויחשוב מיחודו ית' שמו ורק מהריבוש"ע ויסלק מחשבות מאחרים ועי"כ באלו טהרת המחשבה שאינו רואה מציאות אחרת.

(ליל שז"ק פר' כי תבוא תשע"ו)

מדור מאורות צדק

עובדות שב"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

סיפור שהיה בדידיה

"אחדות גמור"

מו"ר הרה"ק ר' אשר פריינד זיע"א אמר לי כמה פעמים שצריך להיות עם הקב"ה צוגעקלעפט אזוי (-כך), והראה לי ידיו איך שהם יד ביד דבוקים, שכך צ"ל עם הקב"ה (כמו ויספוק את כפיו).
(נפרא דשנתא פר' נהעלותך י"ד סיון תש"פ)

מדור סגולות צדק

יישר כח

שאל כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, מובא שהמתעטש מסוגל לומר לישועתך קויתי ה', והשומע צריך לומר לחבירו אסיסא, והמתעטש צריך לענות לו יישר כח. מה יאמר קודם לישועתך קויתי ה' או יישר כח, וענה כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א בעצמו שהפרי מגדים והאליה רבא מדברים על זה ונוטים לומר שצריך להקדים יישר כח, ואמר אחד מן הנוכחים שבשעת שחבירו אמר אסיסא יאמר לישועתך וכו', וענה כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שנ"ל שזה מה שכותב האליה רבא.

(נפרא דשנתא פר' בלק תש"פ)

מדור מעלי דרכי צדק

כעס

בשבת יש להזהר ביותר מלכעוס ולדוגמא כמו שרואים הרבה כמו עכשיו איך שהתקוטטו ב' ילדים ואחד התרגז על השני, (מיד קרא כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א לאותו ילד ואמר לו-) שאסור לעשות כן וצריך לעבוד על המדות בכלל, ובפרט על מידת הכעס, ובפרט בשבת אסור להיות בכעס משום 'לא תבערו אש בכל מושבותיכם' אז צריך להזהר בזה. (ליל פר' צלק תש"פ)

מדור העזות

מלוקט משיחות קודש תשובות לשאלות שנשאלו לכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

פיקוח נפש

שאל השואל:

מהו דאיתא בווה"ק שביום הא' זהו דינא קשיא ורק ביום השני זהו דינא רפיא.

ענה כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א:

מותר וצריך לבקש מקוב"ה בב' הימים בעקשנות כל מה דבעי, דכהיום יש לדברים האלה דין של פיקוח נפש.

והוא בדידי עובדא בעת שהותי לפני שנים במאנסי, ובמקום אשר שם התאכסנתי היה שם עוד בחור והיה אנגעזעצט (מדוכה) ושאלתיו מה קרה וענה לי שהוא בגיל שידוכים וכעת נזרק מהשיבה און ער געווען ווערד דאס ארויס ווארפין (והוא שווה על סיבת היזרקו) ולא יודע אשית נפשו מה תהא עמו והוא לא קיוה לאיזה שידוך הכי טוב אבל לפחות דבר מה כי מבוגר כבר, אז אמרתי לו שילך ויצעק אל ה' בצעקות ויתעקש ויושע בעז"ה עם כח האמונה, והנה הלך וכן עשה

וקיבל שידוך א זאנץ און זעלעכטס וואס ער האט זיך אפילו נישט גערעכנט (כזאת וכזאת בטובה עד אשר אפי' לא העלה על דעתו לקבל כזה שידוך טוב), וצריך פשוט לצעוק ולהתעקש אל ה'. ובתנא דבי אלי' מובא שזה שיש אנשים עקרים ועקרות שלא ניתן להם עדיין ילדים זהו מפני שהם כ"כ יקרים אצל קוב"ה ושכי' והקב"ה מתאוה לתפילתם ואוהב את תפילתם ע"כ מביאם לכך עד אשר יוושעו. וזלש"ק: (אליהו רבה פרק י"ח, נ"ג) פעם אחת הייתי עובר ממקום למקום ומצאני אדם אחד ואמר לי, רבי מפני מה בעלי בתים של ישראל נעצרים על בנים מהיות להם בנים, אמרתי לו, בני, מפני שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם אהבה גמורה ושמח בהן לפיכך מצרפם, כדי שירבו רחמים על בנים, ועיי"ש עוד באריכות וגו' עוד פעם כדבריו מתחילה וע"ש. והיוצא מזה שלא רק שהקב"ה אוהב את תפלתם אלא שצריך להרבות בתפילות ולהתעקש ולא להפסיק.

(נפרא דשנתא כי תצא כ"א אלול תשע"ו)

מדרש יומא דהילולא

מלוקט משיחות מלוה מלכה ושאר דברות קודש

מב"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

הגה"ק ר' משה ארי' פריינד זיע"א

מרא דארעא קדישא

כ"א אלול

הגה"ק ר' משה ארי' פריינד זיע"א ביטל עצמו לגמרי דהנה פעם אחת בא אליו אחת להתחנן אצלו שכשיבוא הרבי לעוה"ב יוציאנו הרבי מהגהינום, החל לבכות הוא זיע"א מי יוציא אותי מהשואל תחתית מי יוציא אותי מהשואל תחתית כך חזר כמה וכמה פעמים בבכי רב.

ועל האמור לעיל ביאר עוד דהנה כתוב מלא כל הארץ כבודו שהאדם צריך לראות שיש רק מציאות ה' בעולם ולא לראות מציאות אחרת וזהו שעל האדם לראות שמלא כל הארץ רק כבודו.

וזהו גם על מאמר חז"ל הבורח מן הכבוד, הכבוד רודפת אחריו, והלא צ"ב ולמה ירדפנו הכבוד והלא הוא צדיק ועוד שהוא בורח ואין זה רצונו ורצונו של אדם זהו כבודו, אלא אותו צדיק שבורח מן הכבוד אותו רודפת מציאות הכבוד שרוצה שהצדיק יעלה את כל הכבוד אל השי"ת שמו ויתעלה, והרודף אחר הכבוד שרוצה הכבוד לעצמו אזי הכבוד בורח הימנו דכל הכבוד הוא בלתי להויה ב"ה ואין לאדם ליקח, כי מלא כל הארץ כבודו, וע"כ הבורח הוא יכול להעלות את הכבוד אל השי"ת. הרה"ק ר' משה ארי' זיע"א הוא היה בורח מן הכבוד ובזה מבואר כדלים וכרשים דפקנו דלתיך שהחזיק עצמו כדל וכרש שדופק בפתח לחזור בתשובה. לכבוד נשמתו יש לשורר הניגון שלו (כבקשת הא"ח תליט"א) (היות שהיתה שם עם הרבנית ע"ה להבחלחט"א) וכיבדו את הרה"ח ר' ברוך שוורץ שיסיר את הניגון).

הרה"ק רבי מרדכי דב מהארונסטייפלא זיע"א

כ"ב אלול

כידוע, היתה "מחלוקת" בין הרה"ק משינאווא זיע"א לבין אביו, הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז זיע"א, ורבים אינם יודעים מה היה ענין המחלוקת ההיא. לפי המעשה הבא, יובן הענין באופן נפלא אחד מחתניו של הרה"ק מצאנז היה הרה"ק רבי מרדכי דב מהארונסטייפלא מגזע טשרנוביל פעם אירע, שבמשך זמן רב מאד לא הגיע החתן מהארונסטייפלא אל חמיו, ולאחר תקופה ממושכת הגיע לצאנז. בבואו, היתה השמחה גדולה מאד, בהיותו גדול בתורה ויחסן גדול, ולכבוד בואו דפקו על השלחן והכריזו שלא לומר 'תחנון', לכבוד האורח. נכח שם גם הבן, הרה"ק משינאווא זיע"א, ואף הוא דפק על השלחן ואמר "נו, נו תחנון" ואביו, הרה"ק מצאנז זיע"א, עמד שם עם חסידיו ולא אמרו 'תחנון', ואז לקח הרה"ק משינאווא מנין חסידים ואמר עימם 'תחנון'. התפלאו הכל ולא הבינו את פשר הדבר איזה מין כיבוד

אב זה וכי כך נוהגים אולם, לא נמצא מי שיאמר לו מאומה. ואף האורח, הרה"ק מהארונסטייפלא, לא אמר מאומה, על אף שהתפלא מאד על הענין. ואף הרה"ק מצאנז זיע"א אמר אז להורונסטייפלער רואה אתה את בני, יחזקאל'ה יש לו מסירות נפש עבורי לא הבין הרה"ק מהארונסטייפלא זיע"א את פשר הדברים. חלפו שנים רבות, והרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז זיע"א נסתלק לעולמו, ובנו - הרה"ק משינאווא זיע"א היה למנהיגם של ישראל, באשר אלפים ורבבות שיחרו לפתחו.

פעם, הגיע גיסו, הרה"ק מהארונסטייפלא לביקור אצלו בשינאווא. והנה, אך הגיע ההארנסטייפל'ער, קיבלו השינאווא'ער רב בכבוד ובשמחה גדולה, וציוה שלא לומר 'תחנון' לרגל השמחה שבבואו של האורח הגדול. התפלא הרה"ק מהארונסטייפלא פליאה גדולה, ולאחר התפילה פנה לגיסו ואמר לו שמא יוכל מר לבאר לי את פשר המעשה התמוה הזה, הנה, זוכרני שכשהגעתי לביקור אצל אביך, הרה"ק מצאנז זיע"א הוא הורה שלא לומר 'תחנון' ואילו אתה דפקת על הבימה ועשית מנין נפרד לאמירת 'תחנון', וכעת אתה בעצמך מצווה שלא לומר 'תחנון' נענה הרה"ק משינאווא זיע"א ואמר לו אבאך לך את הענין. היה לי 'גילוי' מן השמים, שהגיעה העת שלי להיות 'מנהיג', אולם לא רציתי שאבי יסתלק מן העולם - וקיי"ל שאין מלכות נוגעת בחברתה, ועל כן עשיתי כל מיני טעזקי בכדי שאבי יאריך ימים כששמע ההארונסטייפלער כך, נענה ואמר כעת מתברר לי פשר הענין שעשית אז, ופשר הדברים שאמר אז אביך - בענין מסירות הנפש שלך עבורו, והענין מתורץ לי. הרי הרה"ק משינאווא זיע"א ביזה את עצמו בכך שהתייחס כך לאביו, הבריות תמהו ושאלו את עצמם היכן כיבוד האב, וכיצד יתכן שכן ינהג כך באביו ועל כן היתה זו בחי' של מסירות נפש. עוד הוסיף הרה"ק משינאווא זיע"א ואמר אז, שזכה ופעל ואביו, הרה"ק מצאנז זיע"א האריך ימים ושנים רבות לאחר מכן עבור זה. **המעשה** הזה חשוב הוא מאד אצלי, מפני שישנם רבים המקשים ותמהים הכיצד יתכן שהרה"ק משינאווא זיע"א נהג כך, בעשותו 'מחלוקת' עם אביו. אכן, לאור מעשה זה, הענין מובן.

דרכי אמונה

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שיעורי דא"ח בהלכות חודש אלול בקיצור שולחן ערוך סימן קכ"ח

בימי ג' – ו' אלול פר' כי תצא תשפ"ז

שייש ספק אם יברך ברכה על טלית שלו בשלובשו בלילה או לא יברך, על בן לא ימל את שלו, וגם לא טלית הקהל, אלא ישאל לו טלית מאחר. ואם אין בנמצא טלית כלל, יכולין לומר סליחות ושלש עשרה מדות גם בלא טלית. יש מקומות נוהגין שהמתפלל סליחות, מתפלל גם שחרית ומנחה וגם מעריב שלפניו, והוא קודם לאבל ולמוהל ול"אראצייט" [לבעל יום זכרון] (תקפא). טוב לעמוד באמירת הסליחות. ומי שקשה לו, יעמוד לכל הפחות באמירת אל מלך יושב וגו' ושלש עשרה מדות (עין סימן נו). ופעם אחת הייתי יחד עם כ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א באחד מימי הסליחות באשמורת הבוקר על יד הכותל המערבי עם המקובלים הרב בצרי שליט"א ור' יעקב עדס שליט"א ועוד, מנין שלם לאמירת סליחות והגיש אותי כ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א לש"ן אך היות ואין מלבישין טלית פרטי שזה עוד טרם זמן טלית,

בסעיף ג) אנשי מעשה, נוהגין לבדק בחדש זה תפלין ומזוזות שלהן. וכל אשר ימצא שם בדק בשאר מצות, יתקנו. כמבואר אף בספה"ק מטה אפרים. ואכן שומעים כסדר מהבודקים הרה"ח ר' שלמה אברהם שליט"א שנתמנה עוד ע"י כ"ק אאמו"ר הגה"ק זיע"א ובעידוד רב של כ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א מעשים נוראים שלמעלה מהשגת ההבנה איך יש כאלו מקרים של פסולים ממש.

בסעיף ה-ו) מיום ראשון [בשבת] שקדם ראש השנה ואילך, משכימין לסליחות. ואם חל ראש השנה ביום שני או ביום שלישי, מתחילין מיום ראשון בשבוע הקודם. ובשמשכימין, צריכין לפול ידיהם ולברך על נטילת ידיים וברכת התורה. ואחר הסליחות יפול ידיו שנית בלא ברכה. (סעיף ו) שליח הצבור שאומר סליחות, יתעטף בטלית מציצת קדם שמתחיל אשרי. ולפי

וגם שלא היה עימי ובהיות והגני איסטנים
קשה היה לי למאוד להתעטף בטלית אשר
פסק לי אז כ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א
שאפשר גם ללא טלית, והנה זהו ממש
כמו שנכתב כאן. שם לנחלת הכלל.

פניני דרכי אמונה

בפרשתן כתובים התוכחה וכ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א היה אומר בשם אביו כ"ק אאמו"ר
הגה"ק זיע"א שהיה חוזר כסדר ע"כ שהרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זי"ע היקשה,
שבפרשת התוכחה הוזכרו בתורה קללות רבות כל כך, והכל משום שלא עבדנו את הקב"ה
בשמחה, כדכתיב "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה". וכי משום כך ראויים אנו
לקללות רבות כל כך? אלא, ביאר הרה"ק רמ"ל זי"ע, שתחילת הנפילה של יהודי היא כשאנו
עובד את השי"ת בשמחה, שם תחילת נפילתו. ומתוך כך כבר נכשל בכל העבירות. השמחה
בעבודת ה' היא המעמיד לכל הרוחניות של האדם. וזהו שביקש דוד המע"ה (תהלים נא, י)
"תשמיעני ששון ושמחה", ששייב לי את השמחה.

ודכירנא לן כעת איך שכ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א הורה בצפרא דשבתא פר' כי תבוא תשפ"ג
להעניק לי את העליה של התוכחה ולא הבעל קורא ושבשכר זה אקבל מן השמים כל
הברכות האלה שהרי הם ברכות, ושהרה"ק רבי משה בן הרה"ק מקאריין זי"ע אמר בשם אביו
שבתוכחה מרומזים כל הברכות והישועות הגדולות, כי מפני ריבוי האור צריך להיגנו בלבוש עב
מאד, דהיינו הקללות הכתובות שם, נמצא לפי גודל הצרות הוא האור הגנוז בהם יותר, וקודם
ביאת המשיח במהרה בימינו אי"ה יתגלה האור, כי האור מאיר מרחוק ובודאי יהיה להם מפלה
גדולה לרשעים. וזהו 'מתוך צרה' דייקא "המציאם פדות ורווחה" (פיוט 'ישראל נושע').

ולאחמ"ב בדא"ח בסעודה שלישית רעוא דרעיון בשב"ק זו (ט"ז אלול תשפ"ג) פתח בדברי
קדשו עה"פ ויהפוך ה' אלוךך לך את הקללה לברכה, ואמר בזה"ל: כך הוא, הריבנו
של עולם עושה מהקללות ברכות, כשיש לשונאי ישראל מפלה אז זה ברכה לכלל ישראל, הרה"ק
מבארדיטשוב זיע"א אומר כשדנים לכף זכות יהודים זה נהיה ברכה. כל יהודי צריך לדון את כל
אחד לכף זכות, צריכים לדון את כלל ישראל לכף זכות, ובפרט כשאנו נמצאים בכזה גלות ארוכה
וגדולה, כ"כ הרבה צרות שכלל ישראל עברו ועוברים, אז [ע"י שמזכרים זכות הזאת] מתבטלים
כל המקטריגים, מובא בגמ' (מגילה לא: וזה לשון הגמ' שם, עזרא תיקן להם לישראל שיהיו

קוראין קללות שבתורת כהנים, קודם עצרת, ושבמשנה תורה קודם ראשה השנה, מ"ט אמר אביי ואי תימא ריש לקיש כדי שתכלה השנה וקללותיה, ומובא בשו"ע (או"ח תכ"ח ד') שהרי הקללות קוראים בקריאת התורה לפני ראש השנה, תכלה שנה וקללותיה. כבר צריך להיגמר הקללות. כבר מספיק. כלל ישראל כבר שווה שכבר יבוא עליהם השפעות טובות, שכבר לא יבואו עליהם צרות, שכבר יהיה המתקת הדין ים, יהודים כבר סבלו מספיק בכלל ובפרט, כבר כ"כ הרבה סבלו.

*

ולוי באופן אישי סיפר עובדא דהוה עם הרה"ק בעל 'מאור עינים' זי"ע שהיה בעל מכאובים, והנה בשבת פר' בחוקותי כיבד אותו הבעש"ט הק' זי"ע בעליה לתורה לפרשת הקללות. חלשה דעתו של הרה"ק בעל 'מאור עינים' ותמה האם לא די בכך שהגני סוכל יסורים, וכעת "מכבדים" אותי בעליה לתורה לפרשת הקללות, אעפ"כ, כשהחל הבעש"ט לקרוא בתורה [שהבעש"ט היה בעל קורא בבית מדרשו] הרגיש ה'מאור עינים' שבכל פסוק ופסוק הוא נפטר מעט מעט ממכאוביו, עד שבתום הקריאה חלפו המכאובים כלא היו.

ובן סיפר לי אז על שהרה"ק בעל ה'תניא' זי"ע נהג להיות בביתו בדרך כלל בשבתות פר' כי תבוא, אולם פעם אירע ולא היה אז בביתו. כשהרב בעל ה'תניא' היה בביתו, נהג הוא להיות ה'בעל קורא' בתורה, ובאותה שבת קרא בתורה אחד מהמתפללים שבבית הכנסת. כשהחלו לקרוא בתורה את התוכחות, פרץ הרה"ק ר' דובער (האדמו"ר האמצעי) בבכי, ולא הבינו על מה ולמה הבכי.

לאחר התפילה שאלוהו מדוע בכה, והסביר, תמיד כשהאבא קורא בתורה את התוכחה - הגני שומע ברכות ואיננו שומע קללות כלל, ואילו היום שמעתי קללות, ועל כך בכיתי. זה היה כוחם של הצדיקים, להפך את כל הקללות לברכות.

*

והנה בספה"ק 'תפארת שלמה' מקשה הרה"ק מראדומסק זי"ע (סוף פר' תבוא) דיש לתת טעם בעניין התוכחה מה שאנו קוראים בעת הזאת, שתכלה שנה וקללותיה, והוא כמו שאומרים "ונשלמה פרים שפתינו", שאם ח"ו נגזר אשר לא טוב, הנה יצאנו חובתנו בקריאת הדברים האלה. וממילא יתהפכו לנו כולם לברכה. האמנם כי באמת ידוע כמ"ש בספרים, כי כל התוכחות הם ברכות, כי בחי' הרחמים והחסדים הוא תמיד למעלה מהם, כמ"ש בפר' ק"ש "והיה אם שמוע וגו' וחרה וגו' ואבדתם וגו'" עד "ושמתם את דברי אלה וגו'" הנה השם ע"ב רשום למעלה וכתוב על כל תיבה, כמבואר בסידור האר"י ז"ל, והשם ע"ב הוא חסד, כנודע. וזהו להורות כי אלה

הדברים, אף כי נראים קשים, הנה כולם משורש החסדים למעלה. והשם ע"ב ממתיק כל הדינים ועשה אותם רחמים וחסדים על ישראל. וזה שנאמר "ושמתם את דברי אלה על לבבכם" שאמר להם משה רבינו ע"ה, אף שלפי הנראה הנה דברי אלה הם קשים, בכל זאת תשימו אף אותם על לבבכם, כי פנימיות הדברים כולם הם ברכות שיצאו מלמעלה, כנ"ל. וז"ש הכתוב "שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטך ה'". הנה, משפטים הם הדינים, ואמה"כ בכל זה "הנה שמעה ותשמח ציון למען משפטך", שמחה היא על הדינים האלו "כי אתה ה' עליון", ר"ל שבחי' הוי"ה של רחמים הוא עליון עליהם "מאד נעלית על כל אלקים" כי נעלית על כל בחי' אלקים הם הדינים הנה השם של חסד למעלה למעלה נעלה עליהם.

*

ומובא בספה"ק 'גנוזי צדיקים' (מהספה"ק תולדות יעקב יוסף פר' בלק) עה"פ (כה, סו) "והיו חיך תלואים לך מנגד" שמעתי מן הרב המגיד מוה"ר מענדיל מבאר פירוש הפסוק "והיו חיך תלואים לך מנגד", שהיא מן צ"ח קללות והוא עצם הברכה [הצדיקים נהגו להפוך את הקללות לברכות, כידוע]. והוא על פי משל לשני אחים שהצליחו במשא ומתן, אחד בהדרגה, שהיה לו בכל פעם שעלה למדריגה תענוג, והשני קודם שהשיג מדריגה זו, ידע שיש יותר מדריגה מזה שלא השיגה, ואין לו תענוג, רק צער. והנמשל ברוחני - דזהו שכתוב "והיה חיך", חיים אמיתיים, תענוג הרוחני בתורתו ובעבודתו יתברך, "תלואים לך מנגד", קודם שתשיג מדריגה זו, תדע שיש עוד יותר תענוג, מדריגה יותר גדולה שלא השגת עדיין, ותמיד הם מנגד, ודברי פי חכם חן.

(מלוקט מתוך מכתב הקדמת כ"ק אד"ש להספה"ק עקצי דרכי מיוס ג' כי תצא תשפ"ה)

הודעה חשובה

לכל הקהל הקודש

בהתקרב חודש ימי הרחמים והסליחות

יתקיים בימים הבעל"ט

מכירת מקומות הישיבה

של ביהמ"ד ועזר"נ

לימים הנוראים הבעל"ט

אצל הגבאי הרה"ח ר' סנדר חזן שליט"א

הרשמה על המקומות הוא אך ורק בשעת התשלום ולא בהקפה

כולל אלו שכבר קנו מקום שנה שעברה

מחיר המקומות: מבוגר 120 ₪ ילד 60 ₪

הנהלת המוסדות

מוסדות "דרכי צדק" דחסידי פוריסוב

מיסודו של ב"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א - בנשיאות ב"ק אדמו"ר שליט"א

תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה

לקראת ימי הרחמים והרצון יערוך אי"ה בער"ה ועיוה"כ

ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וחכמי המקובלים דבית מדרשנו

בדיון נפש

בבית מדרשנו כנהוג מידי שנה

ע"פ כוונת הרש"ש בער"ה ועיו"כ בס"ד

ע"ד שעשה כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

ובמטבעותיו הק' שפדה בהם נפשות בני ישראל רבות בשנים

"ופדיון נפש הוא תועלת ותרופה לכל כרה שלא תבוא

וצפרט לחולים שיתרפאו צמחיה" (פרי עץ חיים)

למסירת שמות ופדיון נפש:

אצל הגבאי הרה"ח ר' סנדר חזן שליט"א

מוסדות "דרכי צדק" דחסידי פוריסוב

מיסודו של ב"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א - בנשיאות ב"ק אדמו"ר שליט"א

בס"ד

זמני התפילות להגים הק' הבעל"ט אלול תשפ"ו – תשרי תשפ"ו

סליחות יום א': 5.00 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.17 מנחה: 6.41 ערבית: 7.21	יום א' רסליחות	יום ראשון כ"ד אלול
סליחות: 5.10 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.18 מנחה: 6.36 ערבית: 7.16	כ"ה - כ"ח אלול	יום שני – חמישי
סליחות: 4.40 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.20 לאחר מכן התרת נדרים, ופריון נפש. מנחה: 6.30 לאחר מכן קבלת שבת. ערבית ליל א' דר"ה: 7.24 כתיבה וחתימה טובה!	ערב ר"ה תשפ"ו	יום שישי כ"ט אלול
שחרית: 5.15 זמן טלית: 5.30 המלך: 5.55 הנץ: 6.21 מנחה: 5.00 לאחר מכן סעודה שלישית – תזכורת: יש לכרך ברכת המזון לפני השקיעה! ערבית ליל ב' דר"ה: 7.23	יום ראשון דראש השנה	שבת קודש א' תשרי
שחרית: 5.15 זמן טלית: 5.30 המלך: 5.59 הנץ: 6.21 מנחה: 5.50 לאחר מכן תשליך, אח"כ ערבית דמוצאי ר"ה	יום שני דראש השנה	יום ראשון ב' תשרי
סליחות: 4.50 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.22 מנחה עם קריאת ויחל: 5.55 ערבית: 7.08	צום גדליה	יום שני ג' תשרי
סליחות: 5.00 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.23 מנחה: 6.29 ערבית: 7.09		יום שלישי ד' תשרי
סליחות: 5.00 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.23 מנחה: 6.28 ערבית: 7.08		יום רביעי ה' תשרי
סליחות: 5.00 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.24 מנחה: 6.26 ערבית: 7.06	סליחות-י"ג מידות	יום חמישי ו' תשרי
סליחות: 5.00 שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.24 מנחה: 6.15 אח"כ קבלת שבת ומעריב		יום שישי ז' תשרי
שחרית כוונתיקין בזמן טלית 5.34, הנץ: 6.25 מנחה וסעודה שלישית: 5.44 אין אומרים סליחות. שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.25 לאחר מכן התרת נדרים, ופריון נפש. מנחה: 2.00 כל נדרי: 6.20 לאחר מכן ערבית ליל יוה"כ	שבת שובה ערב יום הכיפורים	שב"ק ח' תשרי יום ראשון ט' תשרי
שחרית: 5.20 זמן טלית: 5.36 המלך: 6.04 הנץ: 6.26 מנחה: 4.10 אח"כ נעילה, וערבית. מוצאי יוה"כ לך אכול בשמחה לחמך, עריכת שוה"ט בשעה 9.30 גמח"ט!	יום הכיפורים	יום שני י' תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.27 מנחה: 6.17 ערבית: 6.57	י"א – י"ג תשרי	יום שלישי – חמישי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.28 מנחה: 6.05 אח"כ קבלת שבת. מעריב ליל יו"ט 6.55	ערב חג הסוכות	יום שישי י"ד תשרי
שחרית כוונתיקין בזמן טלית 5.39 הנץ: 6.29 קידושא רבה לאחר התפילה לרגל אושפיזא דאאע"ה. מנחה וסעודה שלישית: 5.35	יו"ט ראשון דסוכות	שבת קודש ט"ו תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.29 מנחה: 6.13 ערבית: 6.53	א' דחומ"ס	יום ראשון ט"ז תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.30 מנחה: 6.12 ערבית: 6.52	ב' דחומ"ס	יום שני י"ז תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.31 מנחה: 6.11 ערבית: 6.51 עריכת שוה"ט לרגל הילולת היהודי הקדוש זיע"א בשעה 9.00	ג' דחומ"ס	יום שלישי י"ח תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.31 מנחה: 6.09 ערבית: 6.49 שמחת בית השואבה ואושפיזא דיוסף צדיקא בשעה 9.00	ד' דחומ"ס	יום רביעי י"ט תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.32 מנחה: 6.08 ערבית: 6.48 קריאת משנה תורה: 8.45	ה' דחומ"ס	יום חמישי כ' תשרי
שחרית כוונתיקין 5.50 הנץ: 6.33 פרידה מהסוכה 5.40 מנחה: 6.00 ערבית והקפות ליל שמחת תורה: 6.57	חושענא רבא	יום שישי כ"א תשרי
שחרית כוונתיקין בזמן טלית 5.44 הנץ: 6.33 מנחה: 4.45 לאחר מכן הקפות. לאחר ההקפות סעודה שלישית, אח"כ ערבית והקפות שניות.	שמיני עצרת ושמחת תורה	שבת קודש כ"ב תשרי
שחרית כוונתיקין, הנץ: 6.34 מנחה: 6.04 ערבית: 6.44	אסרו חג	יום ראשון כ"ג תשרי

לעילוי נשמת הרה"ח רבי משה בן דן מאלר זצ"ל

מוסדות "דרכי צדק" דחסידי פוריסוב

מיסודו של כ"ק אדמו"ר הקוה"ט זיע"א - בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב
לאנ"ש שיחי'

שהשמחה במעונם

פרשת כי תבוא תשפ"ו

כ"ק אדמו"ר מסיפנקא ב"ב שליט"א

חדב"ן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
ולבנו

הרה"צ ר' מרדכי כהנא שליט"א
לרגל הולדת הנין/הנכד למז"ט

כ"ק אדמו"ר מספינקא ג"ג שליט"א
ולבנו

הרה"ח ר' ברוך וויס שליט"א
לרגל הולדת הנכד/הבן למז"ט

הרה"צ ר' שרגא סעמיועלס שליט"א
לרגל נישואי הנכד למז"ט

הרה"ג ר' שלמה איזנברג שליט"א
לרגל הולדת הנכד למז"ט

הרה"ג ר' סנדר חזן שליט"א
לרגל נישואי בנו למז"ט
הבה"ח החתן גרשון שליט"א

בעוהש"ת

מוסדות "דרכי צדק" דחסידי
פודיסוב

מיסודו של כ"ק אדמו"ר דקדושת זיע"א - בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

בארה"ק • ובחור"ל

ברכת מזלא טבא וגדיא יאה

נשגד בחן להאי גברא דבה ויקרא ראש וראשון לכל דבר שבקדושה
בכלל ולקדשי בית חיינו בפרט ליל ויום אינו שובת במסירות גופא ונפשא
בל יתואר לא בפה ולא במלין, ואת ההלל עליו אין גומדין, בהילול ובשבחין.
כל לומדי ומתפללי בית חיינו אומרים ברקאי למראה עבודת הקודש
המסתתר מאחורי כל פרט ופרט ברוחניות וגשמיות בכל שעות היום והלילה
בתפילות ובשוה"ט וסעודות ביומי דפגרא ומעמדי קודש
ה"ה הגבאי הנודע בשערים

הרה"ג ר' סנדר חזן שליט"א

להגל נישואי בנו הנעלה שמו מפארים מהולל בתורה ויראת שמים

החתן **הרב גרשון הי"ץ שליט"א**

ויחא דעוא מקדם שמיא שהזיווג יעלה יפה, כגן רווח,
ויזכה לדות מכל יוצ"ח הרבה נחת, כגפן פורחת, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא,
בכל עניניו בר"ג ובעמידא על משמרתו בקודש לאויוש"ט דשנים ועדובים,
עדי נזכה לבנין בית עולמים בביאת יטן גוא"צ הולך תמים בב"א

המברכים

בית כ"ק אדמו"ר שליט"א

הנהלת המוסדות